

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG
1015 Budapest, Donáti u. 35-45.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/1162-6/2017	
Érkezett: 2017 AUG 04.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Tisztelt Alkotmánybíróság!	
Melléklet:	

Alulírott [redacted] az Abtv. 27.§ a) és Abtv. 29.§, valamint az Abtv. 30.§ (3) törvényi helyekre hivatkozva a Pesti Központi Kerületi Bíróság 23.B.XIV.12.167/2013/211. sz., továbbá a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 26.Bf.XIV.9027/2016/12. sz. jogerős ítéletei ellen jelen beadványomba belefoglalt, a T. Alkotmánybíróság hiánypótlási felhívására kijavított és kiegészített, az Abtv. 52.§ (1) és (4) bekezdéseiben foglaltaknak megfelelő

alkotmányjogi panasz indítványt
terjesztek elő!

Kérem a T. Alkotmánybíróságot, szíveskedjék befogadni jelen indítványomat az Abtv. 29.§ alapján, a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség alapján!
Szíveskedjék felülvizsgálni jelen alkotmányjogi panaszom alapján a PKKB és a Fővárosi Törvényszék fenti számú ítéleteinek Magyarország Alaptörvényével való összhangját Magyarország Alaptörvénye Az állam fejezet 24. cikk (2) d) pontja alapján!
Szíveskedjék megállapítani a fenti ítéletek alaptörvényellenességét a jelen alkotmányjogi panasz indítvány I.-V. pontjában ismertetett és indokolt alaptörvényi helyek vonatkozásában!
A Magyarország Alaptörvénye Az állam fejezet 24. cikk (2) d) pontjában meghatározott hatáskörében eljárva szíveskedjék Magyarország Alaptörvénye Az állam fejezete 24. cikk (3) b) pontjának megfelelően megsemmisíteni a fenti számú első- és másodfokú bírósági ítéletek rám vonatkozó részét, mint alaptörvénnyel ellentétes bírói döntéseket!
Szíveskedjék a korábbi, hiánypótlásra felhívott, kiegészítés előtti alkotmányjogi panasz indítványomhoz csatolt igazolási kérelmemnek helyt adni!
Szíveskedjék a korábbi, hiánypótlásra felhívott, kiegészítés előtti alkotmányjogi panaszomban részletezettek alapján megállapítani, hogy esetemben az alkotmányjogi panasz indítvány Abtv. 27. § b) pontja szerinti feltétel teljesül: jogorvoslati lehetőségeimet már kimerítettem!
Szíveskedjék továbbá megállapítani, hogy az alkotmányjogi panasz indítvány Abtv. 27. § a) pontja szerinti feltétel esetemben teljesül: a rám vonatkozó bírósági ítéletek Alaptörvényben biztosított jogaimat sértik, jelen, hiánypótlásra felhívás után javított és kiegészített alkotmányjogi panasz indítványom I.-V. pontjában konkrétan hivatkozott Alaptörvény által biztosított jogaimat, az I.-V. pontokban bemutatott és részletesen indokolt módon!

I.

Kérem a T. Alkotmánybíróságot, szíveskedjék megállapítani, hogy a fenti számú jogerős bírói döntéseket érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség áll fenn, minthogy azokat az alkotmányjogi panaszt indítványozó [redacted] Magyarország Alaptörvénye Szabadság és felelősség fejezete XXVIII. cikk (3) bekezdése által biztosított védelemhez való jogának megsértésével nyert vallomásokra alapozták az ítéletek indoklása szerint!

Indoklás:

[redacted] I.r. vádlott ellen [redacted] s II.r. vádlott folytatólagos (második) gyanúsított kihallgatásán tett korábbi vallomásának megváltoztatása és [redacted] felbujtással megvádolása alapján 2010.03.18-án elfogatóparancsot adtak ki, melyről [redacted] nem értesítették. Ennek alapján [redacted] utcai igazoltatás során elfogták és őrizetbe vették 2010.07.08-án 23 óra 45 perckor. [redacted] a korábbi gyanúsított, illetve tanúkénti idézésekre minden esetben előzetesen, levélben kimentette magát, hivatkozva 2006 óta nyilvánvalóan fennálló, orvosi leletekkel igazolt és gyógyszeresen kezelt paranoid skizofrénia

betegségére. Az eljáró Bp. IV. ker.-i Rk. feljegyzése szerint 2010.03.17-én otthonában nem találták, ezért adtak ki ellene elfogató parancsot. 2010.07.08-i 23 óra 45 perckor történő elfogását és őrizetbe vételét követően első gyanúsított kihallgatására 2010.07.09-én került sor 17 óra 45 perctől 19 óra 05 percig terjedő intervallumban. Ezen első gyanúsított kihallgatásán került sor a Be. 46.§ b) és c) pontja alapján számára kötelezően biztosítandó védő kirendelésére. Ily módon az előírt 24 órával szemben kevesebb, mint 9 óra telt el.

■ folytatólagos gyanúsított kihallgatására 2010.09.17-én 9 óra 26 perctől 12 óra 28 percig került sor, erről kötelezően kirendelt védőjét 2010.09.17-én értesítették. Ügyvédi irodája 9-kor nyit, így kevesebb mint egy óra telt el értesítése és a terhelti kihallgatás között.

■ következő folytatólagos gyanúsított kihallgatására 2010.09.24-én 8 óra 13 perctől 10 óra 48 percig került sor. Az e kihallgatásra vonatkozó, a kirendelt védőnek szóló értesítést 2010.09.23-ára keltezték, azonban abban arról tájékoztatták a védőt, hogy a kihallgatásra reggel 9 órai kezdettel kerül sor. Minthogy az ügyvédi iroda 9-kor nyit, a kihallgatást pedig 8 óra 13 perckor kezdték meg, ugyancsak nem telhetett el az ügyvéd értesítése és a gyanúsított kihallgatás között huszonnégy óra.

Ezen a három folytatólagos gyanúsított kihallgatáson, melyekre vonatkozóan a védőt nem értesítették kellő időben, összesen 25 oldalnyi terhelti vallomást rögzítettek a három jegyzőkönyvbe 3 old., 11 old., 11 old. megosztásban. Az utolsó két gyanúsított kihallgatáson, melyekre az ügyvédet szabályszerűen idézték, mindössze 2 oldalnyi, illetve 1 oldalnyi jkv. keletkezett a terhelti kihallgatásról. Az összes terhelti vallomás 28 oldalnyi jkv-t tesz ki, melynek 90%-át – 25 oldalt – tesz ki a terhelti vallomásoknak azon része, melyekre a védő szabályszerű idézésének hiányában, ■ ■ védelemhez fűződő alaptörvényben biztosított jogának megsértésével került sor.

Magyarország Alaptörvénye Szabadság és felelősség fejezete XXVIII. cikk (3) bekezdése alapján „A büntetőeljárás alá vont személynek az eljárás minden szakaszában joga van a védelemhez.”

Az Alkotmánybíróság 3037/2016. (IV. 18.) AB határozata megállapítja, hogy a védői jelenlét nyomozati szakban mindössze lehetőségként biztosítását kiegészítő garanciális szabályok a Be. 43.§ (2) c), Be. 48.§ (1) és (2) bekezdések, valamint a Be. 179. § (2) és (4) bekezdések. E garanciális szabályok kiegészítésének, illetve részletezésének tekintendők az AB szerint a nyomozás részletes szabályairól szóló 23/2003 (VI.24.) BM-IM együttes rendelet 9.§ (2) bekezdése, mely előírja, hogy a védőt kellő időben, legkevesebb huszonnégy órával korábban, a hely és időpont megjelölésével szükséges értesíteni azokról az eljárási cselekményekről, melyeken a Be. alapján jelen lehet.

Az Alkotmánybíróság 8/2013. (III.1.) AB határozata rendelkező részében elvi szinten megállapította, hogy a Be. 48.§ (1) bekezdés alkalmazásakor a kirendelt védőt igazolhatóan olyan időben kell értesíteni a kihallgatás helyéről és időpontjáról, hogy lehetősége legyen azon részt venni és jogait gyakorolni. Az ilyen kellő időben – huszonnégy órával korábban történő – értesítés elmaradása esetén a terhelt vallomása bizonyítékként nem értékelhető.

Be. 77.§ (1) bekezdése ugyancsak megköveteli a bizonyítás törvényességét, ezen belül, hogy azokat a Be. szabályainak megfelelően derítsék fel, gyűjtsék össze stb., illetőleg más jogszabályban szabályozott módon teljesítsék a bizonyítási cselekményeket stb. Be. 78.§ (4) szerint a résztvevők eljárási jogainak lényeges korlátozásával megszerzett bizonyítási eszközökből származó tény nem értékelhető bizonyítékként.

A ■ I.r. vádlott bűnösségét megállapító elsőfokú ítélet indoklása szerint egyrészt ■ II.r. vádlott terhelti vallomására, másrészt ■ terhelti vallomásaira alapozza ■ bűnösségét, továbbá tanúvallomásokra és okirati bizonyítékokra hivatkozik, azonban a tanúvallomások sem az eljárás folyamán felvett teljes terjedelmükben, sem az ítéletben összegzett részeikben nem tartalmazzák ■ felbujtói vagy csalói vagy bűnszegédi minőségére nézve semmilyen adatot. ■

terhelti vallomását utóbb megváltoztatva nevezte meg [REDACTED] felbujtójaként minden, a terhére rótt bűncselekményben, azonban állításait semmilyen módon nem tudta bizonyítani, és ezt sem a nyomozó hatóság, sem a bíróság nem is követelte meg tőle. [REDACTED] terhelti vallomásait az elsőfokú bíróság bűnössége bizonyítékaiként értékelte, noha [REDACTED] bűnösségét sosem ismerte el, mindössze tudomással bírt bizonyos összefüggésekről, [REDACTED] azonban mindig a hamis vád következményeire figyelmeztették mikor védekezett, nem úgy, mint [REDACTED]. Az elsőfokú ítélet a következő helyeken utal, illetőleg idéz [REDACTED] védelemhez fűződő jogának megsértésével felvett gyanúsítottai vallomásaira, illetőleg vallomásaiból: 14. old. 5. és 6. bekezdés, 15. oldal 1. és 2. bekezdés, 29. oldal 6. bekezdés, 38. oldal 7. és 8. bekezdés, 39. oldal 2., 3., 4. és 5. bekezdés, 42. oldal 3. bekezdés. A másodfokú bíróság ítélete a 8. oldal 6. bekezdésében, a 10. oldal 2. bekezdésében és a 12. oldal 5. bekezdésében hivatkozik [REDACTED] nyomozati szakban tett vallomásaira, a 10. oldal 2. bekezdésében egyúttal leszögezi, hogy az elsőfokú bíróság ítélete [REDACTED] és [REDACTED] vádlottak nyomozás során tett vallomásait tette meg a tényállás alapjául.

II.

Kérem a T. Alkotmánybíróságot, szíveskedjék megállapítani, hogy a fenti számú jogerős bírói döntéseket érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség áll fenn, minthogy azokat az alkotmányjogi panaszt indítványozó [REDACTED] Magyarország Alaptörvénye Szabadság és felelősség fejezete III. cikk (1) bekezdését, valamint Magyarország Alaptörvénye Szabadság és felelősség fejezete XX. cikk (1) bekezdését megsértve nyert vallomásra alapozták az ítéletek indoklása szerint!

Indoklás:

[REDACTED] kóros elmeállapotáról, tekintet nélkül a beszámítási képességére a nyomozó hatóság kezdettől tudomással bírt, amint azt a rendőrségi idézésekre küldött előzetes kimentéseiben okiratilag is minden esetben bizonyította. 2006 óta fennálló paranoid skizofrénia betegsége miatt rendszeres orvosi kezelés alatt áll 2006 óta, elfogása és őrizetbe vétele előtt legutóbb 2010.07.02 -án jelent meg kezelőorvosánál. Ennek ellenére a nyomozóhatóság nem engedélyezte, hogy az édesapja által rögtön az elfogása másnapján, 2010.07.09-én biztosított és orvosi papírokkal igazoltan rendszeresen szedett gyógyszereit bevehesse. A 2006 óta napjainkig is rendszeres gyógyszeres kezelés alatt álló, paranoid skizofrénia betegségben szenvedő [REDACTED] orvosi ellátáshoz és gyógyszeres kezeléshez való jogát csupán 2010.07.15-i IMEI vizsgálata után biztosították, míg 2010. 07.08-án történő elfogásától 2010.07.15-i IMEI vizsgálatáig azt tőle megtagadták. Első terhelti meghallgatására is ily módon került sor, hogy napi rendszerességgel szedett gyógyszereit nem biztosították, az édesapja által biztosított, azonosíthatóan az orvos által felírt gyógyszerek rendelkezésre bocsátását tőle megtagadták. [REDACTED] e jogának megsértése miatt [REDACTED] 2010.07.16-án írásban, az ORFK Központi Panaszirodáján, valamint a Fővárosi Főügyészségen és a XIV. kerületi Ügyészségen benyújtott panasszal élt, azonban arra sem az ORFK, sem a Fővárosi Főügyészség, sem a XIV. kerületi Ügyészség egyáltalán nem reagált. Magyarország Alaptörvénye Szabadság és felelősség fejezete III. cikk (1) bekezdése szerint „Senkit nem lehet kínzásnak, embertelen, megalázó bánásmódnak vagy büntetésnek alávetni”. Magyarország Alaptörvénye Szabadság és felelősség fejezete XX. cikk (1) bekezdése alapján „Mindenkinek joga van a testi és lelki egészséghez.”

Az Eütv. 7.§ (1), (2) és (3) bekezdések alapján minden betegnek joga van az egészségi állapota által indokolt, megfelelő, folyamatosan hozzáférhető és az egyenlő bánásmód követelményeinek megfelelő egészségügyi ellátáshoz. A szabadságkorlátozó intézkedések nem korlátozhatják a beteg testi lelki egészséghez való jogát, azon belül az egészségügyi ellátáshoz való jogát. Minthogy a nyomozó hatóságnak kezdettől tudomása volt [REDACTED] betegségről és annak rendszere, napi szintű gyógyszeres terápiájáról, így elfogásától

kezdődően biztosítani kellett volna részére az egészségügyi ellátást, avégett, hogy napi rendszerességgel szedett gyógyszereihez hozzájutását biztosíthassák. Minthogy erre nem került sor, így

A testi és lelki egészséghez való jog a 2006 óta rendszeresen, naponta háromszor szedett kétféle antipszichotikum biztosításának megtagadásával embertelen és megalázó bánásmódot valósított meg a testi és lelki egészséghez való jog sérelme mellett azzal, hogy a gyógyszereihez hozzájutására vonatkozó kérését rendre megtagadták, annak egészségügyi dokumentációja dacára, azzal kapcsolatban csak egy héttel később, 2010.07.15-én intézkedtek. A testi és lelki egészséghez való jogot nem csorbíthatja sem az őrizetbe vétel, sem az előzetes letartóztatás, sem a szabadságvesztés büntetés végrehajtása.

A nyomozás részletes szabályairól szóló 23/2003 (VI.24.) BM-IM együttes rendelet 126.§ (2) bekezdése szerint a büntetésvégrehajtási intézetet értesíteni kell a fogvatartottal kapcsolatban rendelkezésre álló orvosi iratok zárt borítékban történő megküldésével a fogva tartott egészségi állapotáról. ██████████ esetében a büntetésvégrehajtási intézet csupán 2010.07.15-én biztosította gyógyszeres terápiája folytatását.

III.

Kérem a T. Alkotmánybíróságot, szíveskedjék megállapítani, hogy a fenti számú jogerős bírói döntéseket érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség áll fenn, minthogy azokat az alkotmányjogi panaszt indítványozó ██████████ Magyarország Alaptörvénye Szabadság és felelősség fejezete IV. cikk (1) és (2) bekezdése által biztosított szabadsághoz való jogának megsértésével nyert vallomásokra alapozták az ítéletek indoklása szerint!

Indoklás:

██████████ 2009-ben 3 ízben idézték gyanúsított kihallgatásra, ezekre minden alkalommal előzetesen, betegségére hivatkozva, azt orvosi iratokkal alátámasztva kimentette magát. A BRFK 2010.06.06-án vasárnap 22 óra 20 perckor kereste a lakásán, majd újabb két idézés küldtek részére tanúkénti meghallgatásra. Utóbbi két idézésre is előzetesen, betegségére hivatkozva, azt orvosi iratokkal alátámasztva kimentette magát. A BRFK 2010.03.19-re keltezett, ██████████-nak csak utóbb, a nyomozás lezárása után a nyomozati anyagról biztosított másolatok körében birtokába jutó elfogatói parancsot a nyomozó hatóság eljárás kötelezettségét megszegve nem küldte ki ██████████-nak. A terhelti kihallgatásokra kiküldött idézéseket mindannyiszor a vonatkozó előírásokat megszegve boríték nélkül dobták be a postaládába, nem pedig zárt iratként, illetve nem - az annak kiküldésére és átvételére vonatkozó igazolást lehetővé tevő - tértivevénnyel kézbesítették. Minthogy ██████████ nem tartózkodott ismeretlen helyen, valamint a rendőrségi idézésekre mindenkor előzetesen, alapos okkal kimentette magát, így az ellene kibocsátott elfogató parancsnak nem volt jogszerű alapja. Nem tartózkodott ismeretlen helyen, az állandó lakcímére küldött idézésekre mindenkor reagált. Az állandó lakcím nem jelenti azt, hogy bármely és minden időpontban azon a címen kellene tartózkodnia az oda bejelentett állampolgárnak. Az, hogy az előzetes értesítés nélkül a ██████████ lakcímén megjelenő nyomozó hatóság nem találta meg állandó lakcímén abban az időpontban, nem jelenti azt, hogy ismeretlen helyen tartózkodik, vagy szökésben van. ██████████ nem volt szökésben, a nyomozó hatóságok elől nem rejtőzött el, sem akkor, sem azóta sohasem. Őrizetbe vétele, majd előzetes letartóztatása után házi őrizetbe került, majd a házi őrizet megszüntetése után sem szökött meg és nem rejtőzött el, ami ugyancsak megerősíti, hogy ezen kényszerintézkedések elrendelését megelőzően sem állt fenn ilyen szándéka, arra utaló magatartást nem tanúsított. Az elfogató parancs és őrizetbe vétel, valamint rendszeresen szedett gyógyszereinek megtagadása miatt panasszal élt 2010.07.16-án írásban, az ORFK Központi Panaszirodáján, valamint a Fővárosi Főügyészségen és a XIV. kerületi Ügyészségen benyújtva, azonban arra sem az ORFK, sem a Fővárosi Főügyészség, sem a XIV. kerületi Ügyészség egyáltalán nem reagált.

Magyarország Alaptörvénye Szabadság és felelősség fejezete IV. cikk (1) és (2) bekezdésének értelmében „Mindenkinek joga van a szabadsághoz és a személyi biztonsághoz.” „Senkit nem lehet szabadságától másként, mint törvényben meghatározott okokból és törvényben meghatározott eljárás alapján megfosztani.”

A Be. 73.§ (1) és (3) bekezdése alapján az ismeretlen helyen tartózkodó terhelttel szemben szabadságvesztéssel büntetendő bűncselekmény esetén, valamint a Be.-ben meghatározott más esetekben van helye. A Be. 73.§ (6) bekezdése alapján az ismeretlen lakóhelyű, illetőleg tartózkodási helyű terhelt lakóhelyének, illetőleg tartózkodási helyének megállapítása érdekében lehet körözést elrendelni

A személy- és tárgykörözésről szóló 2001. évi XVIII. törvény 2.§-a az ismeretlen helyen lévő személyek felkutatása érdekében végzett intézkedések összességét érti személykörözésen. A jelenleg hatályos 2013. évi LXXXVIII. törvény a körözési nyilvántartási rendszerről és a személyek, dolgok felkutatásáról és azonosításáról 18.§-a megállapítja a felelősségi szabályokat, a 19.§ pedig a jogorvoslat lehetőségeit.

A Be. 67.§ (2) bekezdés szerint az idézésnek írásban, illetve más alkalmas módon vagy eszközzel kell történnie, a (6) bekezdés értelmében az írásbeli idézést zárt iratban kell megküldeni. A terhelt meg nem jelenése a Be. 69.§ (1) alapján abban az esetben vonhat maga után elővezetést vagy rendbírságot, ha akadályoztatását előzetesen, mielőtt az akadály tudomására jut, haladéktalanul nem igazolja alapos okkal. Az idézéssel szembeni mulasztás következményei azonban Be. 69.§ (7) alapján csak akkor alkalmazhatók, ha az idézés formailag és kézbesítését illetően megfelel a Be., illetve a külön jogszabályokban foglaltaknak és az egyéb előírásoknak. A nyomozás részletes szabályairól szóló 23/2003 (VI.24.) BM-IM együttes rendelet 12.§ (1) bekezdése szerint az idézés átvételét igazoló iratot a nyomozási iratokban el kell helyezni. Ennek alapján, ha a nyomozó hatóság nem küld formailag és kézbesítési szempontból hiánytalan idézést a gyanúsított részére, az nem róható a gyanúsított terhére.

IV.

Kérem a T. Alkotmánybíróságot, szíveskedjék megállapítani, hogy a fenti számú jogerős bírói döntéseket érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség áll fenn, minthogy azokat az alkotmányjogi panaszt indítványozó [REDACTED] Magyarország Alaptörvénye Szabadság és felelősség fejezete XV. cikk (1), (2) és (5) bekezdése által biztosított törvény előtti egyenlőséghez való jogának, valamint Magyarország Alaptörvénye Szabadság és felelősség fejezet XXIV. cikk (1) bekezdésében biztosított részrehajlás nélküli és tisztességes hatósági ügyintézéshez, a hatóságok döntéseinek indoklásához való jogának, továbbá Magyarország Alaptörvénye Szabadság és felelősség fejezete XXVIII. cikk (1) bekezdés szerinti tisztességes bírói eljáráshoz való jogának és a XXVIII. cikk (3) bekezdése szerinti ártatlanság vélelmének megsértésével alapozták meg az ítéletek indoklása szerint!

Indoklás:

[REDACTED] II. r. vádlott, I. r. gyanúsítottkénti folytatólagos kihallgatásán korábbi vallomását megváltoztatva akként vallott, hogy az általa kibérelt és az általa tett, utóbb valótlannak bizonyult feljelentés szerint ismeretlen tettes által elloptott Fiat Ducatót [REDACTED] felbujtására bérelte ki, és azt [REDACTED] nak adta. E vallomás alapján [REDACTED] gyanúsítottá vált, majd elfogatóparancsot adtak ki ellene, végül őrizetbe vették, majd előzetes letartóztatásba, utóbb házi őrizetbe került. [REDACTED] terhelti kihallgatásai során tagadta a vádakat, mégis – mindössze [REDACTED] vallomása alapján – bizonyítottan vették a vádakat és [REDACTED] őrizetbe, majd előzetes letartóztatásba, végül házi őrizetbe helyezték, továbbá a bírósági szakaszban I. r. vádlott lett belőle, miközben [REDACTED] – a nyomozati szakaszban I. r. gyanúsított, majd a bírósági szakaszban II. r. vádlott – nem került sem őrizetbe vételre, sem előzetes letartóztatásra, sem házi őrizetbe, hanem szabadlábon védekezhett. [REDACTED] a bírósági szakasz folyamán elszökött és elrejtőzött, azóta is

ismeretlen helyen tartózkodik. A rendőrség oldalán feltüntetett körözött személyek között nem szerepel, a körözési nyilvántartásba nincs betekintésünk.

Az elfogató parancs és az őrizetbe vétel elrendeléséről szóló rendőrségi határozatok indoklásában [REDACTED] bűncselekménye szerepel, azokban [REDACTED] neve említésre sem kerül, továbbá a terhére rótt bűncselekmény ismertetése is hiányzik.

Az elfogató parancs és őrizetbe vétel, valamint rendszeresen szedett gyógyszereinek megtagadása miatt panasszal élt 2010.07.16-án írásban, az ORFK Központi Panaszirodáján, valamint a Fővárosi Főügyészségen és a XIV. kerületi Ügyészségen benyújtva, azonban arra sem az ORFK, sem a Fővárosi Főügyészség, sem a XIV. kerületi Ügyészség egyáltalán nem reagált.

A rendőrségi szembesítés a jegyzőkönyv tanúsága szerint nem vezetett eredményre, ennek ellenére a vádirat [REDACTED] felbujtói bűnösségének bizonyítékai körében hivatkozik rá.

Az elsőfokú bíróság ítéletének indoklása, valamint a másodfokú bíróság ítéletének indoklása alapján a két vádlott szembesítése nem vezetett eredményre, ennek ellenére [REDACTED] vallomása alapján bizonyítottanak tekintik [REDACTED] felbujtói és bűnsegédi tettesi részességét a vád tárgyát képező szgk. családi bűncselekményekben. Mind az elsőfokú, mind a másodfokú bíróság ítélete arra hivatkozik, hogy más tanúvallomások, valamint okirati bizonyítékok megerősítették [REDACTED] vallomását, azonban ilyen bizonyítékokra egyik ítélet sem tartalmaz konkrét hivatkozást, minthogy ilyen bizonyítékok, az ítéletek hivatkozásával szemben, nem léteznek, minthogy [REDACTED] sem felbujtó, sem bűnsegédi minőségben nem vett részt [REDACTED] bűncselekményeiben.

[REDACTED] terhelti meghallgatásai során sosem figyelmeztették a hamis vád következményeire, míg [REDACTED] védekezése során minden alkalommal a hamis vád következményeire figyelmeztették a kihallgatási jkv.-k tanúsága szerint.

Sem a nyomozó hatóságok, sem az eljáró bíróságok nem vizsgálták, illetőleg nem vették figyelembe az I. r. és a II. r. vádlott büntetett előéletére, valamint vagyoni helyzetére vonatkozó markáns különbségeket. Amint az az elsőfokú ítéletből kiolvasható, [REDACTED] embercsempészet, sikkasztás, csalások, közokirathamisítások és magánokirathamisítások miatt került több bíróságon is elítélésre, összesen hat eljárásban, a jelen ügyet megelőzően elkövetett bűncselekményei miatt. A másodfokú bíróság ítéletéből kiolvashatóan [REDACTED] ellen 9 millió 514 ezer Ft vagyonekobzást is alkalmaztak az egyik öt elmarasztaló ítéletben. Ezzel szemben [REDACTED] nak semmiféle vagyona nincs, rendszeres jövedelme 2009-ben havi negyvenezer Ft,- rokkantnyugdíja. Ennek ellenére [REDACTED] valóílan tartalmú állítása alapján bizonyítottanak vették, hogy őt a csalásokra [REDACTED] buította fel, azokért neki [REDACTED] adott 80-100 ezer Ft. körüli összegeket, noha [REDACTED] nak vagyoni helyzete sem tette lehetővé ezt.

Az elsőfokú bíróság ítélete szerint [REDACTED] kezdeményező, irányító szerepet játszott a bűncselekményekben (45.old.), és azzal, hogy pénzt ajánlott, illetve fizetett [REDACTED] nak, szándékosan rábírta a bűncselekmények elkövetésére (44.old.). Ezzel szemben [REDACTED] az ítélet indoklásában is idézett módon [REDACTED] „egy drogfüggő lidércnyomásnak” minősítette, aki sem barátja nem volt, sem üzleti kapcsolatban nem álltak (22.old.) [REDACTED] peranyagban szereplő és a másodfokú bíróság ítéletében utalt tanúvallomásában ugyancsak „kis drogosnak” és „kis Buddhának” nevez [REDACTED] akit ő lenézett. A másodfokú bíróság mindezek ellenére megállapítja, hogy [REDACTED] függőségi kapcsolatban állt [REDACTED] al, és a [REDACTED] által ígért és adott készpénz motiválta a csalások elkövetésében (10.old.) A másodfokú bíróság hivatkozása szerint ezt a függőségi viszonyt tanúvallomások bizonyítják, azonban egyetlen konkrét, ilyen tanúvallomásra sem utal az ítélet, minthogy ilyen tanúvallomások valójában nem léteznek. Ezzel szemben az első- és másodfokú bíróság ítéleteiből kiolvasható módon [REDACTED] hat évvel idősebb [REDACTED] nál, továbbá műszaki végzettsége van, míg [REDACTED] nak teológiai. Mindezek

kétségbe vonják és irreális feltételezésnek mutatják az ítéletek indoklásában szereplő, [REDACTED] irányító szerepére vonatkozó megállapításokat.

A vád tárgyát képező szgk. hitelezési csalásokkal kapcsolatban nem vizsgálták annak lényeges tényállási elemét, hogy a jogtalan haszonszerzés az egyes esetekben kinél következett be, kik jutottak a megtevesztett bankoktól több millió Ft.-os bevételekhez, cui prodest?, azaz kinek az érdekében állhatott a szgk.-k behitelezése, kik vagyonaiban következtek be a szgk. hitel- és lízingcsalásoknak köszönhetően jogtalan értéknövekedések. Az autókat külföldről behozó, az ítéletben is nevesített személyek, a peranyagban regisztráltan töredékáron hozták be az autókat ahhoz képest, mint amilyen összegre azután felértékeltek őket a hitelezési és lízingelési csalásokhoz. Minthogy a csalás célzatos, csak egyenes szándékkal megvalósítható bűncselekmény, szükséges lett volna a hitel- és lízingcsalások által jogtalan haszonhoz jutó személyek azonosítása és kapcsolatuk feltárása a csalásokban közreműködő II. r. vádlottal, a valóságos felbujtók beazonosítása érdekében. Hitelezési csalásoknál általánosan ismert tény, hogy az elkövetői körben mindig ott találhatók a hitelek ügyintézői is, mint hűtlen kezelők, jelen esetben az újsághírekből közismerten is szokásos hatósági és bírósági bizonyítási eljárás nem terjedt ki a komplex, hitelközvetítőket és autóértéktbecslőket is magába foglaló, csalási elkövetői hálózatok felderítésére, ehelyett egy paranoid skizofréniában és nagyzasos téveseszmében szenvedő, semmilyen vagyonnal és semmiféle vagyoni érdeklődéssel nem jellemezhető személy, [REDACTED] erhére lett róva a felbujtás, akinek vagyoni helyzete sem a felbujtott személy anyagi kompenzációját nem tette lehetővé, sem pedig vagyoni helyzetében nem következett be pozitív változás, mely jogtalan haszonszerzésre utalt volna.

[REDACTED] orvos elmeállapotával összefüggésben a beszámítási képesség vizsgálata során a nyomozati szakban történő iü. elmeorvosszakértői kirendeléstől kezdve a bírósági szakaszban kirendelt iü. elmeorvosszakértői vizsgálatokig minden esetben úgy tájékoztatta a kirendelő határozat a szakértőket, hogy [REDACTED] elkövette a szóban forgó bűncselekményeket, s az elkövetett bűncselekmények vonatkozásában állapítsák meg, hogy beszámítási képessége hiányzott, vagy korlátozta-e az elkövetéskor. Minthogy [REDACTED] paranoid skizofréniában betegségének következtében vagyoni érdeklődéssel nem jellemezhető, 2010 óta cselekvőképességet kizáró gondnokság alatt állva pedig pénzügyi műveleteket nem is végezhet, vagyon elleni bűncselekményekkel kapcsolatos elkövetői minőségének állítása és kétséget kizáróan bizonyított tényként történő beállítása természetesen vezetett oda, hogy a szakértők leszögezték, a tünetek és a cselekmények közötti összefüggés nem állapítható meg ([REDACTED] 2010.08.10-i szakvélemény), illetve feltételezték [REDACTED] betegségekre vonatkozó színlelését. Hogyan lehetne azonban színlelt az a betegség, mely 2006 óta rendszeres orvosi ellátás és gyógyszeres kezelés alatt áll, s amely csak az utóbbi öt évben összességében egy évnyi időtartamú zárt osztályon történő gyógykezelést igényelt. Míg a szakértői vizsgálatok általában egy órát vettek igénybe, illetve több esetben személyes vizsgálat nélkül készültek az iü. elmeorvosszakértői vélemények, addig a több hónapos és több hetes pszichiátriai zárt osztályon történő gyógykezelések alkalmával érdekes módon sosem merült fel arra nézve gyanú, hogy [REDACTED] betegségét színlelné. [REDACTED] ráadásul betegsége miatt 2010 óta cselekvőképességet kizáró gondnokság alatt áll, mely jogainak gyakorlásában nagy mértékben korlátozza. Az iü. elmeorvosszakértői vizsgálatok tünetmentes állapotát írták le, mely azonban éppen a gyógyszeres szubsztitúciónak köszönhető, s melynek elérése éppen a gyógyszeres kezelés célja. A nyomozó hatóság és az elsőfokú bíróság [REDACTED] elmeállapotával kapcsolatban megállapította, hogy nem mutat betegségére utaló tüneteket. [REDACTED] onban az elsőfokú bíróság ítéletének indoklásában szereplő állításokkal szemben sosem előszóban és közvetlenül reagált a perbeli eseményekre, tanúvallomásokra stb., hanem mindenkor a családtagjai által a nevében és védelmében megszerkesztett beadványokat olvasta fel a bíróság előtt, minthogy a kirendelt védők által a tárgyalásokra kiküldött helyettesek az ügyet soha nem is ismerték, és semmiféle védői tevékenységet nem végeztek. Összességében a

büntető eljárás során beszerzett ii. elmeorvosszakértői vizsgálatok, minthogy [REDACTED] bűnösségét bizonyítottként állították be, természetsszerűleg vezettek [REDACTED] betegségének megkérdőjelezéséhez, noha [REDACTED] al kapcsolatban betegsége miatt éppen arra kellett volna az ii. elmeorvosszakértői vizsgálatoknak irányulniuk, hogy szándéka kiterjedhetett-e vagyon elleni bűncselekményekre, csalásra, és különösképpen a szóban forgó részesi felbujtásra, mint a saját vagy más vagyonában bekövetkező jogtalan értéknövekedés előidézésére, ha egyszer betegsége miatt vagyoni jogait és kötelezettségeit nem képes gyakorolni, semmiféle vagyont soha nem gyűjtött, szándéka arra soha nem is irányult. Ily módon a beszerzett ii. elmeorvosszakértői vélemények [REDACTED] beszámítási képességét megállapították és betegségével összefüggésben a színlelés lehetőségére utaltak majd az így beszerzett szakvéleményeket az eljáró hatóság és az eljáró bíróságok [REDACTED] bűnössége melletti bizonyítékokként értékelték circulus vitiosusként.

[REDACTED] tisztességes eljáráshoz való joga sérült azzal is, hogy a büntetőeljárás indító ügyeül szolgáló Fiat Ducatóval kapcsolatban mind a nyomozati anyag, mind a bírósági tárgyalás elmulasztotta, illetőleg elutasította tisztázni, [REDACTED] bizonyítási indítványai ellenére, hogy a [REDACTED] tanúvallomása szerinti Fiat Ducato, melyben [REDACTED] látta, megegyezik-e a [REDACTED] által bérelt Fiat Ducatóval. Erre vonatkozóan [REDACTED] mind az elsőfokú, mind a másodfokú bíróságtól kérte [REDACTED] tanúkénti meghallgatását, valamint a fehér, zárt terű, nem platós, öreg Fiat Ducato tulajdonosának [REDACTED] nek a meghallgatását, akinek a tulajdonában álló Fiat Ducatóban [REDACTED] látták. Mellékelt közjegyzői okiratban [REDACTED] e tanúsítja, hogy [REDACTED] egy fehér, zárt terű, nem platós, öreg, nehezen beindítható Fiat Ducatóban látta, a vád tárgya pedig egy platós és új Fiat Ducato, ami nem zárt terű és nem fehér. A nyomozó hatóság feljegyzése szerint a [REDACTED] által említett Fiat Ducato „feltehetően azonos” az ügyben szereplő, hatóság félrevezetésével eltüntetni kívánt Fiat Ducatóval, annak tisztázására azonban, hogy valóban azonos-e a két autó, sem a nyomozó hatóság, sem az első- és másodfokú bíróságok nem tettek lépéseket.

[REDACTED] aláíratta az erre vonatkozó vallomásukat, miután a bíróság nem volt hajlandó tanúként meghallgatni őket. Az elsőfokú bíróság ítélete azzal indokolja nevezett tanúk meghallgatásának megtagadását, hogy [REDACTED] tanúk által aláírt beadványa [REDACTED] beadványainak formai jegyeit viselte, valamint az iratokon tanúként [REDACTED] és édesapja szerepeltek. A másodfokú bíróság szerint az elsőfokú bíróság nem sértette meg a tisztességes eljárás követelményeit, amikor ezen bizonyítási indítványoknak nem adott helyt, a tanúkat nem hallgatta ki, az általuk aláírt nyilatkozatokat nem vette figyelembe, minthogy teljes körű, alapos és részletes bizonyítást folytatott le.

[REDACTED] ol mind az elsőfokú, mind a másodfokú bíróság ítélete a vallomásai közötti ellentmondásokat és több, az általa tudott és a büntetőeljárás nyomozati anyagából megismert tények alapján rekonstruált, feltételezett, az eljárás tárgyát képező autókkal kapcsolatos magyarázatai közötti eltéréseket úgy vette számításba, hogy [REDACTED] „szavahihetetlen”. Ezzel szemben, ha valakit hamisan és megalapozatlanul vádolnak, a nyomozati anyagból próbálja – jelen esetben családtagjai segítségével - értelmezni, hogy egyáltalán mivel vádolják, mi lehetett valójában a büntető eljárás alapjául szolgáló cselekmény és azzal őt, hogyan hozhatták kapcsolatba. Az alaptalanul megvádolt személy a több ezer oldalas nyomozati anyag feldolgozásával igyekszik maga is a történeti tényállást rekonstruálni és az alapján védekezni az alaptalan vádakkal szemben. Mindennek során maga is csak fokozatosan érti meg az ügyet, így beadványai között természetsszerűleg lehetnek ellentmondások.

[REDACTED] betegsége, melyről a nyomozó hatóság és az eljáró bíróságok kezdettől tudomással bírtak, különböző irreális terhelti adatközlésekben is megnyilvánultak, pl. azt mondta, hogy takarító cége van, miközben soha nem volt semmilyen cége, hanem ismeretlen személyek aláírtak vele különböző céges papírokat, melyek után később fizetési kötelezettségei keletkeztek, vagyoni előnyökhöz azonban nem jutott. A másodfokú ítéletben

hivatkozott folyamatban lévő ügye is, mely azóta megszüntetésre került, ilyen aláírásból származott. [redacted] paranoid skizofréniája és az azt kísérő nagyzásos téveseszméje, valamint belátási képességének teljes hiánya mutatkozott meg abban, hogy ilyen céges aláírásokra (valamint az ítéletben szereplő Renault Kangoo adásvételén tulajdonosként történő aláírásra) rávehető volt, valamint hogy magát mint cégtulajdonost mutatta be, vagy azzal dicsekedett, hogy ő profi hamisító, miközben sem számítástechnikai ismereteinek hiánya, sem precizitásra való csekély fokú képessége, sem előzményi élete, családi neveltetése nem teszik lehetővé számára az ilyen jogellenes tevékenység végzését. A peranyagból, az ítéletek indoklásában is szereplő terhelti vallomásokból és a terheltekre vonatkozóan közölt tényekből igazolhatóan a II.r. vádlott magát úgy igyekezett bemutatni, mint akit csak felhasználtak, akit az I.r. vádlott 80-100 ezer Ft.-os összegekkel tett érdekeltté a csalások elkövetésében, miközben maga is elismerte, hogy [redacted] lenézte, továbbá ingatlantulajdonai, működő cégei és minimum majd 10 millió Ft.-os készpénzvagyonra van a más ügyben elrendelt vagyonelkobzás alapján. Ezzel szemben [redacted]nak semmilyen vagyona nincs, cselekvőképességet kizáró gondokság alatt áll 2010 óta, azt megelőzően pedig többször felhasználták, aláírásokra vették rá különböző bűncselekmények tetteseit, mint cselekvőképességgel nem rendelkező személyt.

Az elsőfokú bíróság ítélete leszögezi, hogy „A bíróság a bizonyítékok értékelését követően tényállásait mérlegeléssel állapította meg, azokban kizárólag a kétséget kizáró módon megállapítható tényeket szerepeltetve.” (42.old.)

Az elsőfokú bíróság ítélete az okirati bizonyítékok alapján megállapítja a nyolc gépjárműre vonatkozó csalás tényállási elemeit, ezek a tényállások azonban pusztán részlegesen, mivel mindössze arra terjednek ki, hogy a jogtalan haszonszerzés végett elkövetett tévedésbe ejtéseket, a hitel- illetve lízingszerződéseket ki nyújtotta be, ki írta alá, nem vizsgálja azonban, hogy ki értékelte felül az autókat reális értékük többszörösére, a hitelközvetítők képviselői milyen módon vettek részt a hitelezők megtévesztésében, illetve a hitelezők teljesítése, a felülértékelés és a hitelezők megtévesztése által jogtalan vagyoni előnyhöz jutók és a hitel- illetve lízingszerződéseket benyújtó vádlott között milyen kapcsolat állt fenn. A hitel- és lízingcsalások felbujtójaként [redacted] vallomása alapján, valamint [redacted] szavahihetetlennek minősítése alapján [redacted]t azonosítja.

Magyarország Alaptörvénye Szabadság és felelősség fejezete XV. cikk (1), (2) és (5) bekezdése biztosítja a törvény előtti egyenlőséget bármely megkülönböztetés nélkül, valamint elismeri minden ember jogképességét, s ezen belül a fogyatékkal élőket más személyi körök mellett külön intézkedésekkel védi.

A Magyarország által a 2007. évi XCII. törvény által ratifikált, a Fogyatékosysággal élő személyek jogairól szóló egyezmény megköveteli a fogyatékos személyek jogképességének biztosítását, hátrányos megkülönböztetésük tilalmát, az azzal szembeni egyenlő és hatékony jogi védelmüket, valamint a jogaik érvényesítéséhez szükséges jogi segítség nyújtását. A 12. cikk külön kiemeli, hogy a cselekvőképességük gyakorlásához szükséges segítséget hozzáférhetővé kell számukra tenni. A 13. cikk szerint mind közvetett, mind közvetlen formában meg kell könnyíteni számukra minden jogi eljárásban a részvételüket. Az 1. cikk definíciója értelmében a fogyatékosysággal élő személyek körébe tartoznak az értelmi (mental) és szellemi (intellectual) károsodással élők is, akiknél e károsodásuk korlátozhatja teljes, hatékony és másokkal egyenlő társadalmi szerepvállalását. A fogyatékos személyek jogairól és esélyegyenlőségük biztosításáról szóló 1998. évi XXVI. törvény 1.§-a értelmében fogyatékos „az a személy, aki tartósan vagy véglegesen olyan érzékszervi, kommunikációs, fizikai, értelmi, pszichoszociális károsodással – illetve ezek bármilyen halmozódásával – él, amely a környezeti, társadalmi és egyéb jelentős akadályokkal kölcsönhatásban a hatékony és másokkal egyenlő társadalmi részvételt korlátozza vagy gátolja”.

A Fogyatékosysággal élő személyek jogainak Bizottsága No.1. 2014-es kommentárjában a törvény előtti egyenlőséggel foglalkozik, minthogy jogképességüket illetően e csoportot

korlátozták legtovább világszerte. A kommentár nem foglalkozik büntetőjogi értelemben a fogyatékossgal élők jogképességével, a jogirodalom alapján azonban nyilvánvaló, hogy a polgári jogi, valamint a büntetőjogi védelem aszimmetriát mutat, amennyiben polgári jogi szempontból jogképességük elismerése a követelmény, míg büntetőjogi szempontból vétőkéességük korlátozottságának elismerése, illetve konkrét esetenkénti vizsgálata. Jelen eset körülményei felvetik annak problémáját, hogy a kötelező védelemnek esetükben a nyomozati szakaszban is nem csupán lehetőségként kellene biztosítódnia, ellenkező esetben jogaik aránytalan mértékben sérülhetnek. Minden terhelt kiszolgáltatott a nyomozó hatóságokkal szemben, a fogyatékossgal élők kiszolgáltatottsága azonban fokozott. A cselekvőkéességet kizáró gondnokság alá helyezett [REDACTED] mentális betegsége és pszichoszociális károsodása folytán fokozottabban sérült a törvény előtti egyenőséghez való joga a jelen indítvány I. pontjában részletezett védelemhez való jogának sérülése által. Sérült továbbá abban is, hogy az elsőfokú bíróság bár a büntetés kiszabásánál betegségét enyhítő körülményként vette figyelembe, betegsége tüneteit, valamint a védelemhez fűződő jogának megsértésével felvett terhelti vallomásait azonban a terhelt szavahihetetlenségének bizonyítékaiként értékelte, azoknak a betegségével való összefüggését szakértőkkel nem vizsgálta. Ugyancsak nem vizsgálta, hogy [REDACTED] betegségéből következően elkövethette-e a Btk. 14.§ (1) bekezdése szerinti felbujtás, mint más szándékos rábírását bűncselekmény elkövetésére, jelen esetben a Btk.

Magyarország Alaptörvénye Szabadság és felelősség fejezet XXIV. cikk (1) bekezdése biztosítja a részrehajlás nélküli és tisztességes hatósági ügyintézéshez, a hatóságok döntéseinek indoklásához való jogot, továbbá Magyarország Alaptörvénye Szabadság és felelősség fejezete XXVIII. cikk (1) bekezdése a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot és a XXVIII. cikk (3) bekezdése az ártatlanság vélelmét.

Az ártatlanság vélelméből következik, hogy a bűnösség bizonyítása a büntetőügyekben eljáró hatóságokat terheli, továbbá a tisztességes eljárás követelményéből fakadó elvárás, hogy az eljárási szabályok az Alaptörvénynek megfelelően kerüljenek alkalmazásra. A 6/1998. (III.11.) AB határozat elvi jelentőséggel összefoglalja a tisztességes eljáráshoz való jog lényegét, tekintettel a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya és az Emberi Jogok Európai Egyezménye fair trial minőséggel kapcsolatos követelményeire. Az utalt AB határozat szerint a tisztességes eljárás követelménye olyan minőség, melyet az eljárás egészének és a körülményeknek a figyelembevételével lehet csak megítélni.

A Be. 75.§ (1) bekezdés értelmében a bizonyításnak a büntető és a büntetőeljárás jogszabályok alkalmazásában jelentős tényekre kell kiterjednie. A Be. 99.§ (1) bekezdés alapján szakértőt kell alkalmazni, ha a bizonyítandó tény megállapításához vagy megítéléséhez különleges szakértelem szükséges. A nem teljes körű bizonyítás, illetve szakértelmet igénylő kérdés nem szakértő által történő megállapítása megvalósítja a tisztességes eljáráshoz fűződő alkotmányos jog sérelmét.

A vádlott ítélet szerinti „szavahihetősége” paranoid skizofréniaja, cselekvőkéességet kizáró gondnokság alá helyezését indokló pszichés betegsége és pszichoszociális károsodása folytán olyan szakkérdés, melynek megállapítására a bíró nem jogosult. Ugyancsak ilyen szakkérdés, hogy a vádlott elmebetegsége következtében egyáltalán képes lehetett-e a felbujtás, azaz Btk. 14.§ (1) bekezdése szerint más bűncselekmény elkövetésére történő szándékos rábírására, jelen esetben a Btk. 373.§ szerinti csalás, valamint a 271.§ szerinti hatóság félrevezetése vonatkozásában A szakértői kirendelések azonban erre nem kérdeztek rá, ehelyett a vádlott bűnösségét csalásban bizonyítottanak állították be a szakértők felé, s ezzel kapcsolatban kérdezték a szakértőket, hogy az elkövetéskor rendelkezett-e a vádlott beszámítási képességgel. Minthogy a vád tárgyát képező részesi alakzat szándékos rábírás, a vádlott elmebetegsége és cselekvőkéességet kizáró gondnokság alá helyezett minősége miatt szakértői véleményben kellett volna vizsgálni, hogy a vádlott képes lehet-e betegsége következtében ilyen szándék

kialakítására. A szándékos rábírás bizonyítottságát [redacted] vallomására alapozták, valamint arra a bírói megállapításra, hogy [redacted] „szavahihetetlen”, mert vallomásai között ellentmondások fedezhetők fel. [redacted] vallomásainak beszámíthatósága, felhasználhatósága ugyancsak olyan szakkérdés, melynek eldöntésére csak szakértő lett volna jogosult. Minthogy a szakértői kirendelések [redacted] bűnösségét bizonyítottak állították be csalásban, így a szakértői vélemények szükségszerűen megállapították beszámítási képességének fennállását. Egyetlen szakértő terjeszkedett túl a kirendelés kérdésén, és állapította meg azt, hogy ilyen bűncselekmények elkövetésére [redacted] nem lehet képes, ahogyan eljárási jogai gyakorlására sem (Dr. Herbst). Továbbá a szakvélemények közötti ellentmondások tisztázására felkért szakértők véleményükben hangsúlyozták, hogy „amennyiben a vádlott a terhére rótt cselekményeket valóban elkövette”, az kétséges a betegsége és beszámítási képességének hiányát az elkövetéskor [redacted]). Minthogy [redacted] felbujtói bűnösségének megállapítása [redacted] ezirányú vallomásán alapul, (a felbujtói pénzösszegek átadására semmiféle más bizonyíték nem merült fel, arra vonatkozóan az annak lehetséges feltételeként szolgáló vagyoni helyzetét nem is vizsgálták [redacted] ak,) továbbá azon, hogy a bíró szerint [redacted] alárendeltje volt a vezéregyéniség [redacted] nak, amire nézve mag [redacted] atalt arra, hogy lenézte [redacted], és semmilyen más tanúvallomás vagy okirati bizonyíték nem támasztotta ezt alá, a bíró a bűnösség bizonyítottságának állításával kért szakértői véleményeket használta fel [redacted] bűnössége bizonyítékaul circulus vitiosusként. Ezzel a vádlott tisztességes eljáráshoz való jogát és a törvény előtti egyenlőségét megsértette. A cselekvőképességet kizáró gondnokságban is realizálódó, elmebetegsége következményeként pszichoszociális károsodásban megnyilvánuló fogyatékosságát arra használták fel a büntető eljárásban, hogy betegségét kétségbe vonják, színleltnek állítsák be, és bűnösségét e feltételezett színlelésre alapozzák, ahelyett, hogy biztosították volna számára a törvény előtti egyenlőséget és a tisztességes eljáráshoz való jogot. Így állott elő az a helyzet, hogy [redacted] az elsőfokú bíróság ítélete mellékbüntetésként közügyektől eltiltásra ítélte, miközben cselekvőképességet kizáró gondnokság alá helyezett személyként a közügyek gyakorlásától eleve el van tiltva, más jogkorlátozásokkal egyetemben. Ily módon kétszeresen sújtja hátrány,

A fentiekben ismertetett módon [redacted] t olyan szgk (Fiat Ducato) tárgyában ítélték el hatóság félrevezetése bűncselekményben fejbujtóként felelősnek, mellyel kapcsolatban azon tanúk meghallgatását, akik igazolhatták, hogy nem a vád tárgyát képező, hanem egy, azzal ellentétben zárt terű, öreg, nem platós Fiat Ducatóban látták, az elsőfokú bíróság elutasította, a másodfokú bíróság pedig ezt helyben hagyta. Ez azonban a Be.75.§ (1) alapján olyan jelentős ténynek minősül, melyre vonatkozóan a vádlotti bizonyítási indítvány elsőfokú és másodfokú bíróság általi elutasítása sérti a vádlott tisztességes eljáráshoz való jogát. Nem mindegy ugyanis, hogy valakinek ellopták a kabátját, vagy kabátlopási ügybe keveredett, hogy egy másik autóban látták-e vagy pedig a vád tárgyát képező, eltüntetett autóban, különösen, ha bűnösségét erre a nem teljes körűen felvett tanúvallomásra alapozzák.

A büntető eljárás során Be. 75.§ (1) bekezdés alapján a Btk. tényállásai szerinti jelentős tények vonatkozásában kell bizonyítást lefolytatni, az Alaptörvényben biztosított tisztességes eljáráshoz való jog csak így módon biztosítható. Az indítvánnyal érintett büntető eljárásban azonban a Btk. 318. §-a szerinti csalás lényeges tényállási elemét nem vizsgálták, ti. hogy ki szerzett jogtalan előnyt az elkövetett csalások révén, kinek a vagyona gazdagodott jogtalanul. Bár a nyomozati anyagból kitűnően a vonatkozó járműveket rendszerint felülrértékelték a hitelfelvételt követően, mégsem terjedt ki arra a bizonyítási eljárás, hogy vizsgálta volna, kik működtek közre a járművek felülrértékelésében, és hogy az e felülrértékelések és a felülrértékelt ellenértékek hitelezők általi megfinanszírozása által jogtalan vagyoni előnyhöz jutók milyen kapcsolatban állhattak a hiteligényléseket saját nevében benyújtó II.r. vádlottal. [redacted], mint felbujtásban elítélt vádlott esetében ez annál inkább is aggályos, mert a felbujtót

rendszerint abban a körben kell keresni, akiknél a jogtalan vagyoni előny jelentkezik, illetve, ha a felbújtó, nem saját, hanem más személy jogtalan vagyoni előnyhöz juttatása érdekében bír rá valakit szándékosan csalás bűncselekményének elkövetésére, akkor lényeges tényállási elem, hogy a felbújtót ki bírta rá szándékosan a részesi alakzat elkövetésére. Az érintett büntető eljárásban öt esetben jelentős, egy esetben nagyobb kárt okozó csalásokról van szó, melyek eredményeképpen meghatározott, ám vád alá nem vont személyek több millió Ft.-os jogtalan vagyoni előnyökhöz jutottak, miközben a megalapozatlanul megvádolt és elítélt [REDACTED] semmiféle vagyoni előny nem jelentkezett, s [REDACTED] elmondása szerint állítólag 80-100 ezer Ft. körüli összegekkel bírta rá a csalások elkövetésére, erre vonatkozóan azonban sem tanúk, sem átutalási bizonylat nem bizonyította e pénzüsszegek átadását, [REDACTED] vagyoni helyzetét pedig nem vizsgálták arra nézve, hogy egyáltalán rendelkezésre álltak-e olyan anyagi lehetőségek, melyekből e rábírást megvalósíthatta volna. Ugyancsak nem folytattak le a büntető eljárás során arra nézve bizonyítást, hogy a járművek felülértékelői mellett mely hitelközvetítők milyen módon működtek közre, hűtlen kezelést megvalósítva, noha hitel- és lízingcsalások esetén a bizonyítás a szokásos módon a komplex elkövetői hálózat feltárására irányul, éppen az ilyen csalások társadalomra veszélyességének magas foka miatt. A Be. 75.§ (1) alapján minden jelentős tényre vonatkozó, azaz teljeskörűsége törekvő bizonyítás hiánya olyan büntető eljárási jogszabálysértés, mely végső soron az ártatlanság vélelmének és az azt biztosító tisztességes eljáráshoz való Alaptörvényben biztosított jogoknak a sérelmét eredményezte [REDACTED] esetében.

Az egymásnak ellentmondó I. és II. r. terhelti vallomások közötti ellentmondások szembesítés által nem voltak tisztázhatók, ennek ellenére a bíróság [REDACTED] a, mint felbújtóra vonatkozó állításait fogadta el [REDACTED] bűnössége bizonyítékaként. Az ítélet indoklása a 16. oldalon egy be nem fejezett mondatot tartalmaz: „Az egyes vallomások közti ellentmondást azzal indokolta, hogy a.” Ezzel, valamint hogy a szembesítés eredménytelensége ellenére [REDACTED] vallomására alapozza [REDACTED] bűnösségét, megsérti a Be. 258.§ (3) bekezdésében előírt módon történő indokolási kötelezettségét, ezen keresztül pedig [REDACTED] Alaptörvényben biztosított tisztességes eljáráshoz való jogát.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (3) bekezdése biztosítja az ártatlanság vélelmét, melyet a Be. 7.§-a is elismer. Az Alaptörvény szerinti ártatlanság vélelmét biztosító processzuális szabály a bizonyítási teher vádlóra helyezése a Be. 4.§ (1) értelmében, valamint a 4.§ (2)-ben deklarált in dubio pro reo elv.

A Be. 4.§ (2), azaz az in dubio pro reo elv, valamint a Be. 78.§ (3), azaz a bizonyítékok szabad értékelésének elve olyan feszültséget generál, mely nem teszi lehetővé a bíróság és az ügyészség demokratikus működését, a bírói és ügyési önkény előtt nyitja meg az utat.

A Jogesetek Magyarázata 2011/2. számában Bencze Máttyás empirikus kutatáson alapuló tanulmányában leszögezi egyrészt, hogy „a magyar bíróságok általában magas arányban (93%-ban) ítélnék el terhelteket olyan esetekben is, amikor a terhelt végig tagad az eljárás során, a többi ellene szóló bizonyíték pedig csupán „valószínűsíti” a bűnösséget, de a bizonyítottság sok esetben lényegesen elmarad a törvényben megkívánt szinttől, ami a kétséget kizáróság”. (82.o.) Másrészt megállapítja, hogy „a bíróságok akkor idézik a szabad bizonyítás elvét, amikor egyébként nem sikerül hézagmentesen bizonyítani a megállapított tényállást. Konkrétan a kevésbé meggyőző terhelő bizonyítékok és az egyértelműen nem bizonyítható bűnösség eseteiben találhatunk hivatkozást a „szabad bizonyítási rendszerre” és a mérlegelési jogosultságra.” (86.o.)

Bencze a bizonyítékok szabad értékelése szabályának bírói alkalmazási gyakorlatával kapcsolatban hangsúlyozza, hogy „leginkább az *in dubio* szabály válik a szabad bírói mérlegelés áldozatává – ez abból is látszik, hogy a bíróságok a szabad mérlegelési jogosultságukra explicit módon általában akkor hivatkoznak, ha a vádlott bűnösségével

kapcsolatban kétely merül fel”. (86.o.) Végső soron ez az értelmezési gyakorlat „a bizonyítékok szabad értékelését a bírói meggyőződés függvényévé tette”. (86.o.)

Be 4.§ (1) szerint „a vád bizonyítása a vádlót terheli”, s amint Bencze is hangsúlyozza, „a demokratikus jogrendszerek büntetőeljárásának a vádlón nyugvó bizonyítási teher az egyik alappillére” (85.o.)

██████████-al kapcsolatban a vádemelésre már úgy került sor, hogy bűnösségét a felsorolt bizonyítékok nem bizonyították, különösen nem kétséget kizáró módon. Ennek alapján vádelejtési kérelemmel is fordult a vádhatósághoz. A tárgyalási szakban elvégzett bizonyítás ugyancsak nem bizonyította kétséget kizáró módon a vádlott bűnösségét. Az elsőfokú bíróság ítélete indoklásában úgy fogalmaz, hogy „tényállásait mérlegeléssel állapította meg, azokban kizárólag a kétséget kizáró módon megállapítható körülményeket szerepeltetve” (42.old.). Mérlegelni azonban pusztán a kétséget kizáróan nem bizonyított tényeket lehetséges, a kétséget kizáróan bizonyított tények mérlegelése logikai képtelenség, egymásnak ellentmondó tényeket ugyanis nem lehet kétséget kizáró módon párhuzamosan bizonyítani. A kétséget kizáró bizonyítás éppen a mérlegelést teszi szükségtelenné és lehetetlenné is. A bírói ítélet indoklásában szereplő ezen bírói mérlegeléssel kapcsolatos megállapítás olyan logikai képtelenségre utal, mellyel a bíróság feltételezhetően azt a tényt igyekezett más színben feltüntetni, hogy ██████████-részesi minőségére vonatkozóan mindössze kétséget kizáróan nem bizonyított tények mérlegelése alapján állapította meg ██████████ bűnösségét. Ezt a tényt az ominózus mondatba foglalt logikai képtelenség állításával olyan színben tüntette fel, mintha kétséget kizáróan bebizonyosodott volna minden vádlott bűnössége, s a bíróság a kétséget kizáróan bebizonyított körülményeket mérlegelte volna. Ennek a mondatnak a bírói megfogalmazása, feltételezve a bíró logikus gondolkodásra való kompetenciájának fennállását, bírói rosszhiszeműsége, a való tények valótlan színben feltüntetésére utal, ezen keresztül pedig a vádlott tisztességes eljáráshoz való Alaptörvényben biztosított jogának megsértésére, valamint a törvény előtti egyenlőség jogának megsértésére, hiszen a vád által kétséget kizáróan nem bizonyított tényeket értékelte mérlegeléssel a vádlottak terhére, megsértve a fegyveregyenlőség elvét, valamint az ártatlanság védelmének abszolút jogát.

A másodfokú bíróság a fellebbezésben előadott okokat nem találta alaposnak, hanem más okból tekintette azokat alaposnak és az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, azonban megállapította, hogy az elsőfokú bíróság nem sértette meg a tisztességes eljárás követelményét. Ezzel maga is megsértette ██████████ tisztességes eljáráshoz, valamint az ártatlanság védelméhez fűződő jogát.

V.

Kérem, a T. Alkotmánybíróságot, Magyarország Alaptörvénye Az állam fejezet 24. cikk (2) d) pontja alapján vizsgálja felül a panaszindítvánnyal érintett elsőfokú és másodfokú bírósági ítéletek indítványozóra vonatkozó részeinek Alaptörvénnyel való összhangját, állapítsa meg, hogy a fentiekben részletezetten, határozottan és indoklással bemutatott ██████████ érő, alaptörvényben biztosított jogainak többszörös megsértése által az Abtv. 29.§-a értelmében a bírói döntést érdemben befolyásoló olyan alaptörvényellenesség áll fenn, mely Magyarország Alaptörvénye Az állam fejezet 24. cikk (3) b) pontja értelmében a vonatkozó ítéletek megsemmisítésével hárítható el, s ennek alapján a ██████████ a vonatkozó, utalt bírói döntéseket, mint Alaptörvénnyel ellentéteseket szíveskedjék megsemmisíteni!

Tisztelettel:

██████████ 2017.08.01. Szent Péter bilincseinek ünnepén